

Vriendin bezoekt het Emma Kinderziekenhuis

"Als een kind zich veilig voelt, herstelt het ook beter"

Een ruimte in het ziekenhuis waar baby's en kinderen zich veilig voelen en alleen kunnen zijn met hun ouders. Het Emma Kinderziekenhuis AMC krijgt een grote, kindvriendelijke metamorfose en Vriendin liep een dagje mee.

Het Emma Kinderziekenhuis wordt verbouwd en ziekenhuizen vanuit de hele wereld volgen dit op de voet. Het is namelijk een heel bijzondere verbouwing. Alle ruimtes worden zo ingericht dat het ziekenhuis op alle fasen van het kind is afgestemd. Een baby moet kunnen ontdekken, kinderen moeten kunnen spelen en tieners moeten met hun vrienden naar de bioscoop kunnen. En ouders, broers en zussen? Die moeten altijd en overal welkom zijn. Zelfs 's nachts. Want een kind komt volgens de medewerkers nooit alleen. Zij zijn van mening dat een kind zich zo normaal mogelijk moet kunnen ontwikkelen, ook al ligt het in een ziekenhuis. Als de verbouwing volgens planning verloopt, zijn alle vernieuwde afdelingen in 2014 gerealiseerd. Dan moet de 'Metamorfose', zoals de grootscheepse verbouwing wordt genoemd, klaar zijn. Dirk (46), hoofdverpleegkundige op de Intensive Care Kinderen, kan niet wachten totdat

zijn afdeling is vernieuwd. Hij werkt al 23 jaar in het ziekenhuis en heeft alles zien veranderen, behalve de zalen waar de kinderen liggen. **Dirk:** "Door de medische vooruitgang kunnen we steeds meer kinderen helpen en blijven steeds meer kinderen leven. Een deel van hen is blijvend of voor langere tijd afhankelijk van technologische apparatuur en onze zorg. Het gaat allang niet meer alleen om overleven maar juist om de kwaliteit van dat leven. We moeten niet alleen letten op hun gezondheid, maar ook op hun ontwikkeling. Zeker op het gebied van de intensive care is de Metamorfose revolutionair te noemen. Alle kinderen krijgen een een- of tweepersoonskamer waar op vernuftige wijze de techniek niet langer de boventoon voert. Waar ruimte voor de ouders is om te leven en te blijven slapen. Wij vinden het van essentieel belang dat een kind de mensen van wie hij houdt dicht bij zich heeft. Het contact met ouders, broers en zus-

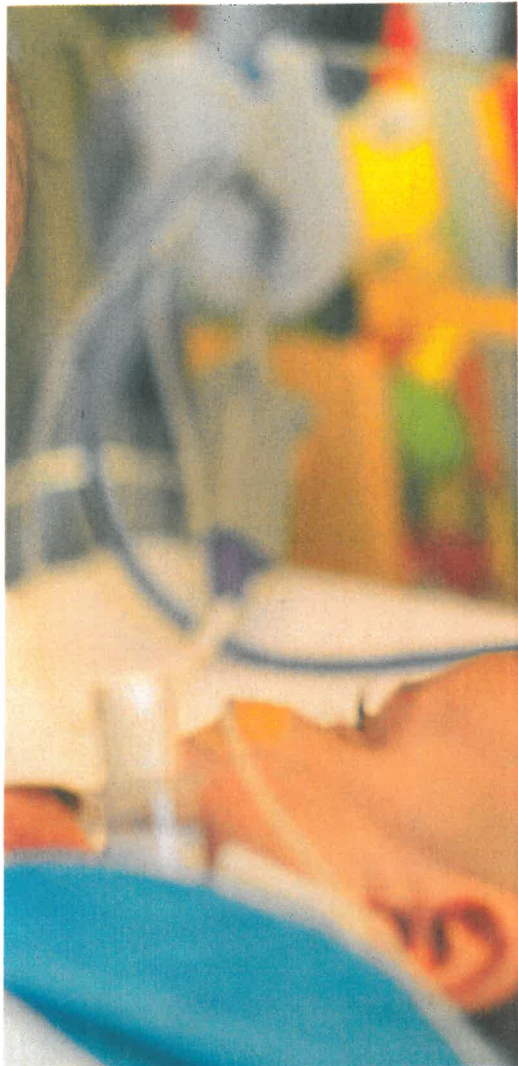

Ricky op bezoek bij zijn broer Mikey.

sen draagt echt bij tot een voorspoedig herstel en zorgt ervoor dat een kind zich veilig en goed voelt. Hoe lief wij ook zijn, wij kunnen ouders niet vervangen. Helaas is er in de huidige situatie niet genoeg plaats voor ouders."

Apparaten en piepjes

Om de urgentie van de verbouwing te tonen laat Dirk de huidige intensive care zien. In iedere zaal liggen vier kinderen. Ze zijn haast niet te zien door de enorme hoeveelheid apparatuur. Artsen en verpleegkundigen lopen af en aan. Naast de bedden zitten vaders en moeders op klapstoelen. Op de achtergrond klinkt het ruisen van machines. Een alarm gaat af: het teken dat een infuus vervangen moet worden. Achter een ziekenhuisbed speelt een jongetje met auto's. Het is Deacon (3). Hij is vandaag met zijn vader Ronald (30) meegekomen omdat hij zijn broertje Jay Jay (2 maanden) graag wil zien. Terwijl Deacon bij zijn

Hoofdverpleegkundige Dirk aan het werk.

Vader Ronald en Deacon.

Wendy en Ricky bij Mikey.

vader op schoot klimt, vertelt Ronald dat zijn jongste zoon het rs-virus heeft: een infectie aan de luchtwegen die voor volwassenen onschuldig is, maar baby's zwaar ziek kan maken. **Ronald:** "Het virus is Jay Jay bijna fataal geworden. Hij wordt nu in slaap gehouden en beademd, totdat hij voldoende kracht heeft om zelf te ademen. Gelukkig gaat het elke dag een beetje beter met hem. Inmiddels is hij buiten levensgevaar. Deacon vindt het heel fijn om zijn broertje te zien, maar was wel onder de indruk van alle mensen, apparaten en piepjes. Hoewel de verpleegkundigen er alles aan doen om Deacon gerust te stellen, voel ik me toch een beetje bezwaard om hem mee te nemen. Ik probeer hem uit te leggen dat hij heel stilletjes moet spelen omdat er ook andere kinderen en mensen op de afdeling zijn. We willen niemand tot last zijn. Een eigen kamer voor Jay Jay zou ideaal zijn. Mijn vriendin of ik zou dan bij Jay Jay kunnen blijven

slapen. We willen hem zo min mogelijk alleen laten. Ook zouden we meer rust krijgen. Als er nu ergens een apparaat piept, schrikken we toch, ook al is er niets aan de hand."

Sterke tweeling

Tussen al het rumoer verzorgt Wendy (39) haar zoon Mikey. Met een klein apparaatje haalt ze wat slijm uit zijn canule, een hol buisje dat in zijn keel is gebracht om het ademen te vergemakkelijken. Mikey en zijn tweelingbroer Ricky zijn nog maar vijf maanden oud, maar hebben al veel meegemaakt, zo blijkt wanneer Wendy over haar zoons vertelt.

Wendy: "Mikey en Ricky zijn te vroeg geboren. Met 24 weken kwamen ze ter wereld. Volgens hun artsen is het heel bijzonder dat baby's die zo vroeg geboren worden, blijven leven. Mijn man en ik hebben dubbel geluk gehad. Mikey en Ricky zijn zo sterk dat ze het hebben gered. Wel moeten ze nog altijd extra

hard knokken. Omdat ze zo klein waren, werden ze zes weken beademd. Het slangetje met zuurstof dat via hun neus naar binnen werd gebracht, kon littekenweefsel veroorzaken in hun keel en luchtwegen. Dit is bij Mikey gebeurd. In eerste instantie werd dit niet opgemerkt. We zagen dat hij paniekaanvallen had, maar wisten niet wat de reden was. Toen hij een piepend geluid begon te maken, werd duidelijk dat hij het heel benauwd had. Door het littekenweefsel kreeg hij steeds minder zuurstof binnen. Hij liep zelfs het gevaar te stikken." Mikey werd naar het Emma Kinderziekenhuis AMC overgebracht, waar een gaatje in zijn keel werd gemaakt. Nu kan hij via een canule weer ademen. Maar het hulpmiddel is niet zonder gevaar. Wendy vertelt dat er constant iemand bij haar zoon moet zijn om erop toe te zien dat het buisje niet verstopt raakt. "Mikey gaat de goede kant op. Als hij zo blijft groeien, mag hij over een paar maanden naar

Toby Roy rust uit bij mama Monique.

In de speelruimte is het heerlijk 'snoezelen'.

huis. Het is een heel heftige tijd geweest, maar we zijn heel dankbaar dat ze tegenwoordig zo knap zijn dat ze hem kunnen helpen. Waarschijnlijk houdt Mikey niets aan deze ingreep over. Volgens de verwachtingen kan hij als hij twee jaar is op eigen kracht ademen."

Mikey is inmiddels in slaap gevallen op de schoot van zijn moeder. Achter hen ligt Ricky te soezen in een box. "Ik vind het Emma Kinderziekenhuis heel goed. De verpleging is ontzettend lief. Toen Mikey werd opgenomen, stond er al een box klaar voor Ricky. Ik ben blij dat ik Ricky mee kan nemen, vooral voor zijn broer. Als Mikey hem hoort, begint hij te lachen. En als ze naast elkaar liggen, zoeken hun handjes elkaar op. Wat ik wel jammer vind, is dat ik of mijn man niet kan blijven slapen. Naast Mikey's bedje is geen ruimte voor een extra bed. Een ander punt dat me zwaar valt, is de confrontatie met het intense ver-

driet van anderen. In het Emma Kinderziekenhuis heb ik het niet meegemaakt, maar in het vorige ziekenhuis waar Mikey lag, zijn kinderen overleden. Ik kreeg het er koud van als ik zag dat de gordijnen rond een bed gesloten bleven en het bed later werd weggereden."

Wendy vertelt enorm geholpen te zijn als Mikey een eigen kamer zou krijgen. Een kamer waarin zij of haar man kan logeren en Ricky in een campingbedje kan liggen. "Als we een eigen plek hebben, kunnen we eindelijk een beetje een gezinnetje vormen. Hier zijn we erg aan toe."

Zo huiselijk mogelijk

Gelukkig is de wens van Wendy een eigen plek te krijgen niet onrealistisch of onhaalbaar, maar één van de uitgangspunten van de Metamorfose. Op het moment dat Mikey, Jay Jay en alle andere kinderen worden geholpen, zijn werkmannen hard aan het werk. Telkens wordt

er een nieuwe afdeling gebouwd, totdat het hele ziekenhuis onder handen is genomen. Een verdieping lager, op de afdeling Zuigelingen, is de Metamorfose al een feit. Alle muren van de gang zijn versierd met lieflijke illustraties. Ook op ooghoogte van de allerkleinsten zwaaien vrolijke wezentjes je tegemoet. Hoofdverpleegkundige Anja (48) geeft trots een rondleiding. Alle baby's liggen in lichte, ruime kamers die eruitzien als die van een mooi hotel, met veel privacy voor de kinderen en hun ouders. Naast een bed en een zitgedeelte zijn ze allemaal voorzien van een computer, tv, douche en wc. **Anja:** "Voor vaders en moeders die net ouder zijn geworden, is het belangrijk om veel bij hun kinderen te zijn. Als ze de zwangerschap als een roze wolk hebben beleefd, is het vaak wennen om een kind te hebben dat in een ziekenhuis verblijft. Zij moeten zich aan hun baby hechten en omgekeerd. Een zo huiselijk mogelijke sfeer draagt

Verpleegster Eva knuffelt een patiëntje.

Binnenkort mag Toby Roy de wijde wereld in.

Tot die tijd is hij in veilige handen van het ziekenhuis en zijn ouders.

bij aan dit proces. Neem bijvoorbeeld het voeden. Dit gaat veel beter als moeder en kind ontspannen zijn. Ook op de vorige afdeling stimuleerden we ouders zo veel mogelijk te komen. Dit zorgde wel eens voor logistieke problemen vanwege het ruimtegebrek. Zo hadden we maar één douche waar achttien ouders gebruik van moesten maken! De huidige situatie is een wereld van verschil met de oude. Onze afdeling heeft zelfs twee suites waar een heel gezin kan verblijven. Als een baby ernstig ziek is, kunnen we hem en zijn ouders wel een mooie, rustige plek geven. Maar ook op blije momenten biedt de suite uitkomst. Bijvoorbeeld wanneer een baby al naar huis mag, maar ouders nog onzeker zijn over hoe ze hun kind moeten verzorgen. Zij kunnen hier oefenen."

In de speelkamer schijnen lichtjes in verschillende kleuren, in de comfortabele fauteuils en op de zachte kussens is het goed toeven. Dat

vindt verpleegkundige Eya (25) ook, die met één van de baby's snoezelt. **Eva:** "Eigenlijk is deze afdeling niet te vergelijken met de vorige. De ruimte en sfeer hebben niet alleen effect op de kinderen en de ouders, maar ook op de medewerkers." In de kamer tegenover de speelruimte wordt een jongetje met een flinke bos haar liefdevol vastgehouden door zijn ouders. Het is de kleine Toby Roy (twee weken). Na een tijdje last te hebben gehad met ademen gaat het nu al veel beter met hem. Een vriend van vader Steffen (28) en moeder Monique (25) komt langs om Toby Roy te ontmoeten. Hij klopt op de deur, waarna Steffen en Monique hem binnenlaten. Toby Roy kan in alle rust worden bewonderd.

emma wordt beter

Fotoboek Emma wordt Beter

De Stichting Steun Emma Kinderziekenhuis AMC heeft samen met fotograaf Nienke Elenbaas het boek *Emma wordt Beter* gemaakt. In het boek staan indrukwekkende verhalen en prachtige foto's van kinderen uit het Emma Kinderziekenhuis. Ook hebben Robert ten Brink, Humberto Tan, Dyanne Beekman en Daphne Deckers een ochtend meegelopen in het Emma Kinderziekenhuis, waarna zij hun ervaringen in het boek hebben beschreven. Het boek is gesponsord en de opbrengsten uit de verkoop komen dan ook volledig ten goede aan de Metamorfose. Voor € 20,- (exclusief portokosten) is het boek te bestellen via steunemma@amc.uva.nl. Kijk voor meer informatie op www.steunemma.nl.